

Nr 930

Av herrar Gustafsson i Stenkyrka och Sundkvist, om införande av professionell fotboll.

Idrottens betydelse för individ och samhälle kan knappast överskattas. Det må därvid gälla idrottens betydelse ur synpunkten »friskvård», dess möjligheter att på ett berikande sätt utfylla fritiden eller dess roll som ungdomsfostrare. Det mest väsentliga är utan tvivel att få bredd på idrottsulövandet så att det kommer i tillämpning inom olika åldrar, på alla orter och i skiftande former. För att få till stånd en bredd krävs emellertid också en topp. Därvid kommer elitidrottens betydelse som stimulansfaktor och inspiratör in i bilden. Elitidrotten stimulerar och inspirerar andra till aktiv idrottsutövning men har dessutom möjligheter att engagera stora grupper människor, vilka icke är aktivt idrottsutövande, till stöd för den aktiva idrotten och ger samtidigt även dessa »supporters» spänning och förströelse.

Den idrottsgren bland lagspelen som sannolikt utövas mest i vårt land är fotbollen. Denna sport karakteriseras av stor bredd och omfattas med stort intresse. Goda spelarämnen har också ofta möjligheter att avancera upp igenom de olika serierna och nå allsvensk klass i sitt spel. Emellertid riktas uppmärksamheten alltmera på den internationella tävlan som förekommer i cup-fotboll och i EM, VM eller i landskamper mellan olika länder. I sådana sammanhang får vårt land sannolikt allt svårare att hävda sig beroende på att allt flera länder numera infört proffsfotboll. Detta system har införts även i länder med liknande befolkningsunderlag som i vårt land — som exempel kan anföras Holland, Belgien, Schweiz och Österrike — och är i huvudsak organiserat på samma sätt överallt. Det är de nationella fotbolls-förbunden som har överinseende över verksamheten, även om proffsligaförbundet i t. ex. Österrike intar en relativt självständig ställning. Vissa spelare är heltidsanställda, medan huvudparten spelar fotboll på deltid och har annat arbete vid sidan om. Verksamhetens synliga finansiering kommer från statsanslag av tipsmedel och publikintäkter; dessutom torde i viss mån företagsamheten inom länderna lämna bidrag.

Det torde vara odiskutabelt att länder som infört proffsfotboll därigenom får ett utgångsläge som gör det allt svårare för länder med amatörfotboll att göra sig gällande. Till detta medverkar givetvis också det sug utifrån som riktas mot våra bästa spelarämnen. Många har ju också flyttat ut och gjort det svenska namnet välkänt. Man kan dock beklaga att inte vårt land haft möjligheter att erbjuda dessa spelarbegävningar en plats i Sverige.

Stora krav ställes på elitidrottsmannen. Han får i många fall offra både fritid och familjeliv för idrotten, kanske också tid som annars kunde användas för förkovran i yrket eller för avancemang inom detsamma. Ersättningsfrågan måste på något sätt lösas — den är brännande. Härvid inställer sig frågan om inte en förutsättningslös utredning bör vidtagas angående införande av proffsfotboll i Sverige. Denna fråga kan givetvis helt lämnas till idrottslivets företrädare inom de olika riksorganisationerna på idrottens område. Något som emellertid talar för att en statlig utredning vore på sin plats är onekligen finansieringsfrågan. Det statliga företaget AB Tipstjänst kommer här in i bilden, likaså måhända verksamheten vid Sveriges Radio. Vidare kan i blickfältet införas frågan om framtidsmöjligheterna för de spelare som av ålders- eller andra skäl måste lämna yrkesfotbollen. Många måhända kunde placeras som idrottsledare inom t. ex. vårt skolväsen eller vid de militära förbanden. En här skisserad utredning kunde givetvis spänna över ett vitt fält men torde i huvudsak böra innefatta frågor angående huvudmannaskap, organisation och finansiering.

Som en absolut förutsättning för att en statlig utredning skall komma till stånd ser vi emellertid att idrottslivets företrädare själva önskar en sådan, och givetvis — om en utredning kommer till stånd — att den sker i intim samverkan med idrottens riksorganisationer.

Under åberopande av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om en förutsättningslös utredning angående införande av proffsfotboll i Sverige.

Stockholm den 26 januari 1968

Torsten Gustafsson (cp)
i Stenkyrka

Tage Sundkvist (cp)
